

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. W.**

przeciwko: **(...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 21 lutego 2012 r. sygn. akt I C 477/09

p o s t a n a w i a:

- 1. zmienić zaskarżone orzeczenie w punkcie V w ten sposób, że znieść wzajemnie koszty zastępstwa procesowego;**
- 2. dalej idące zażalenie oddalić;**
- 3. zasądzić od powódki na rzecz strony pozwanej 337 zł kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Sąd I Instancji w punkcie V wyroku orzekł o kosztach procesu w ten sposób, że powołując się na treść art. 98 par.1 i 2 k.p.c. zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki w całości koszty zastępstwa procesowego zgodnie z par. 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na powyższe rozstrzygnięcie zażalenie wniosła strona pozwana, która zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła :

1. naruszenie przepisu art. 98 k.p.c. i art. 100 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie i przyjęcie, że powódka jako przegrywająca sprawę w zakresie 52 % roszczeń nie jest zobligowana do zwrotu kosztów postępowania na rzecz strony pozwanej;

2. art. 382 par.2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i niedostateczne przedstawienie w treści uzasadnienia wyroku podstaw faktycznych i prawnych zasądzenia na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3617 zł pomimo przegrania sprawy w 52 %;

3. z daleko posuniętej ostrożności procesowej – naruszenie przepisu art. 102 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie pełnych kosztów zastępstwa procesowego, pomimo przegrania przez powódkę sprawy w 52 %.

Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej zwrot kosztów procesu w kwocie 144,86 zł oraz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie należy uznać za częściowo zasadne.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy żądanie powódki zasądzenia na jej rzecz kwoty 79 660 zł zostało uwzględnione do kwoty 38 000 zł, czyli w około 48 %. Nie było zatem żadnych podstaw do zastosowania przez Sąd art. 98 k.p.c.. Przepis ten dotyczy sytuacji zwrotu kosztów przez stronę przegrywającą proces w całości. Jak słusznie wskazuje skarżący, Sąd I Instancji z jednej strony obciążając stronę pozwaną kosztami sądowymi w odniesieniu do wysokości jej przegranej, jednocześnie nakłada na nią w całości obowiązek poniesienia kosztów zastępstwa procesowego na rzecz powódki.

Zarzut naruszenia przez Sąd art. 102 k.p.c. wymyka się kontroli instancyjnej Sądu, gdyż z motywów uzasadnienia jak i wskazanej podstawy prawnej nie wynika, aby miał zastosowanie.

Wskazać zatem należy, że zgodnie z treścią art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Zasada kompensaty kosztów procesu tam przewidziana stanowi elastyczne dostosowanie zasady odpowiedzialności za wynik sprawy do sytuacji, w której obie strony są w różnym albo takim samym stopniu przegrywającym i wygrywającym. Art. 100 k.p.c. nie wymaga arytmetycznego dokładnego rozdzielania kosztów procesu według stosunku części uwzględnionej do oddalonej, stawia bowiem słuszność jako zasadnicze kryterium rozłożenia kosztów.

W realiach niniejszej sprawy, koszty obu stron to koszty zastępstwa procesowego w wysokości po 3617 zł.

Stosując ściśle matematyczne kryterium wskazać należy, że stronie pozwanej przysługuje zwrot kosztów w kwocie 1880,84 zł (52 % z 3617 zł) a powódce 1736,16 zł. Koszty te są zatem zbliżone, gdyż różnica wynosi 144,68 zł, a powództwo zostało uwzględnione w zasadzie w połowie (obejmowało ponadto żądanie zasądzenia zadośćuczynienia a zatem roszczenia którego wysokość zależna jest w znacznej mierze od oceny Sądu).

W ocenie Sądu Apelacyjnego pozwala to zatem na wzajemne zniesienie kosztów postępowania, o czym orzeczono w punkcie 1 postanowienia (art. 397 par. 2 k.p.c. i art. 386 par.1 k.p.c.), oddalając dalej idące zażalenie (art. 397 par. 2 k.p.c. i art. 385 k.p.c.).

Koszty postępowania zażaleniowego znajdują uzasadnienie w treści art. 391 par. 1 k.p.c., art. 98 k.p.c., par. 6 pkt 3 i par.12 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.